

La ceas de mare sărbătoare, când țara noastră împlinește 100 de ani, ne-am gândit cum am putea noi răsplăti strădania înaintașilor noștri de a ne lăsa drept moștenire o Românie unită. Ne-am întors în timp și am scotocit în lada cu zestre a bunicilor noștri. Am găsit copilăria noastră, petrecută la țară, cu războiul de țesut în casă, cu povești la gura sobei, în serile lungi de iarnă, când ne adunam cu vecinii sau rudele care locuiau în imediata apropiere.

Fiecare se îndeletnicea cu câte ceva: femeile torceau, țeseau, tricotau, desfăceau fasolea uscată din teci, iar bărbații închinau un pahar de vin fiert, îndulcit și spuneau glume. Am regăsit jocurile copilăriei, obiceiurile oamenilor de la țară cu diverse ocazii, specifice anotimpurilor, participarea întregii comunități la viața satului. Tot atunci am ascultat proverbe și zicători, transmise din generație în generație, am aflat despre medicina populară și practicile tradiționale pe care bunicii noștri le puneau în aplicare atunci când se îmbolnăveau, despre prognoza meteo pe un an de zile, exprimată prin calendarele de ceapă. Nu am uitat de obiceiurile legate de marile sărbători – Paștele și Crăciunul, de colindele pe care le învățam cu drag de la bunici, nu am uitat de sărbătorile tinerilor, precum și de obiceiurile legate de vârsta senectuții și ritualurile practicate când o persoană părăsea această lume. Toate acestea au făcut și fac parte din viața noastră. În toți acești ani în care ne-am desfășurat activitatea în Școala Gimnazială „Vasile Goldiș”, am încercat să le transmitem generațiilor, implicând elevii în diverse programe cu specific tradițional, cu ocazia Zilelor Școlii, a obiceiurilor de iarnă sau primăvară și în proiectele internaționale. Astfel, în partea a doua a cărții am inserat un album cu fotografii de la aceste manifestări.

Am dorit ca această lucrare să fie cât mai originală, nu am folosit tehnica modernă, Photoshop, nu am luat texte de pe internet cu copy/paste.

Vreau să le mulțumesc în mod special celorlalte patru autoare care au răspuns pozitiv acestei idei și m-au ajutat fiecare cu ce i-a stat în putință. Sperăm ca această carte să vă bucure sufletele, aceasta fiind și bucuria noastră, iar dacă am supărat și uitat pe cineva, ne cerem iertare!

Nu am ezitat în a aduce un cuvânt de mulțumire domnilor foști directori și profesori, pe care i-am găsit în această școală, cei care au avut încredere în noi, ne-au implicat în toate activitățile școlii și care, la plecare ne-au predat ștafeta cu mândrie și admirație!

Consider că biblioteca școlară este un laborator de idei, iar bibliotecarii sunt arhiviștii momentelor frumoase din școală și totodată mesagerii culturali ai acestora. Vreau să cred că sunt o picătură care contribuie la formarea unei noi imagini a bibliotecarului școlar.

Chiar dacă un capitol valoros, cu foarte multe realizări în viața școlii s-a încheiat, sperăm în începutul unui nou, cu realizări cel puțin asemănătoare cu cele de până acum. Pe această cale vă lansăm invitația de a participa alături de noi la proiectele pe care ni le-am propus pe viitor.

Am ales ca partener în realizarea acestei lucrări Asociația Bibliotecarilor din România, reprezentată prin doamna Adriana Szekely, în calitate de președinte și tot datorită asociației am putut utiliza în mod legal sigla centenarului. Tot ce s-a scris a fost din suflet și nu din interese financiare.

Acesta a fost gândul nostru, acum, la 100 de ani de România!